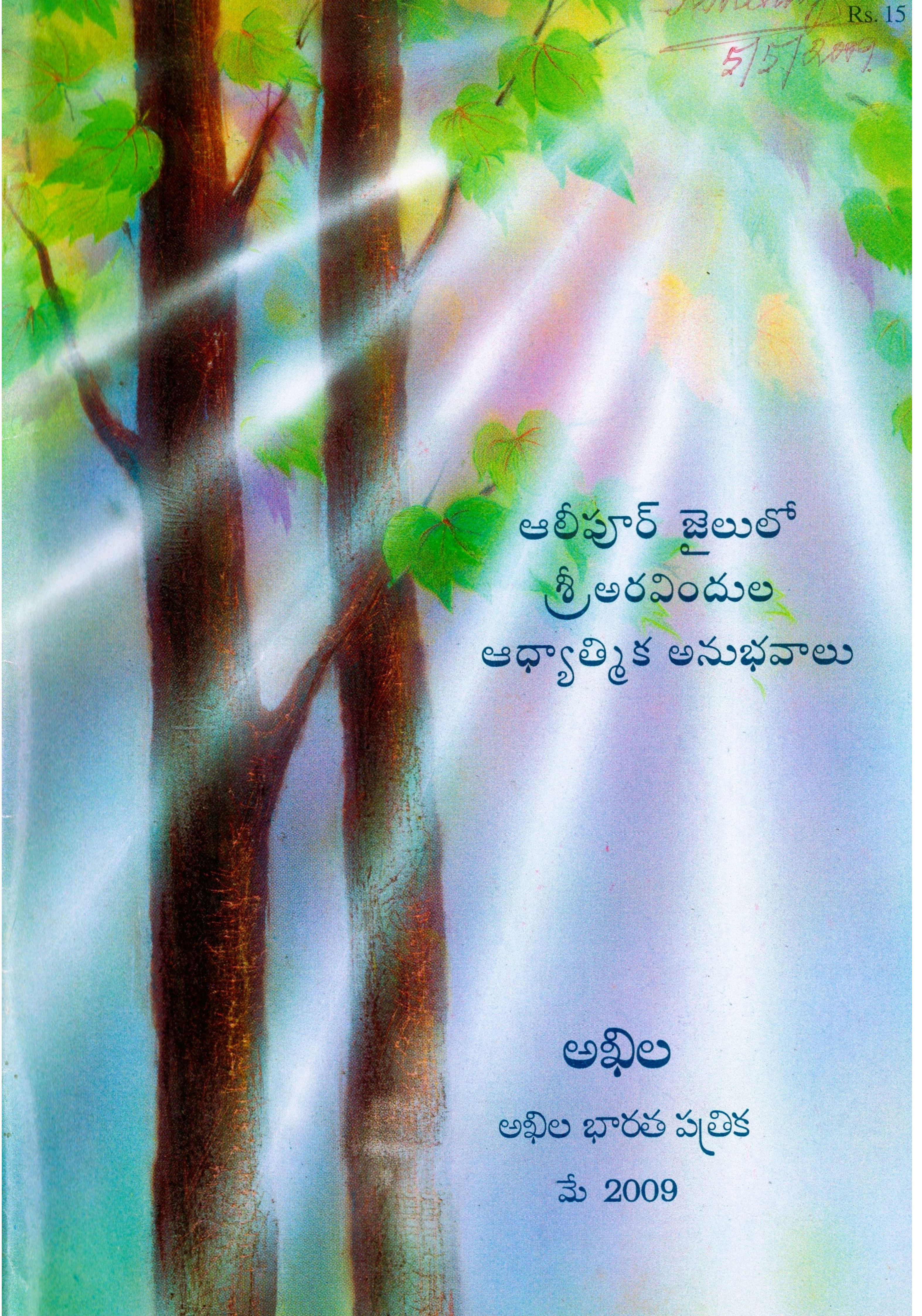
Rs. 15

ఆలీపూర్ జైలులో శ్రీఅరవిందుల ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలు

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

మే 2009

విషయసూచిక

(ఆలీపూరు కుట్ర కేసు నుండి నిర్దోషిగా బయటపడిన కొద్ది రోజుల కే, బెంగాలులోని ఉత్తర్పరాలో ధర్మరక్షిణి సభ, 1909 మే నెల 30 న నిర్వహించిన సమావేశంలో శ్రీఅరవిందుల ప్రసంగపాఠమిది.

ఈ ప్రసంగ పాఠం వెనుక వారి నాలుగు సంసిద్ధులు, వారి మహాకార్యమూ అనే విషయం ప్రచురించబడింది.)

(1912 ఏప్రిల్ 19 న శ్రీమాత పారిస్‌లో ఒక భక్తబృందంతో ఇలా అన్నారు. "టిబెట్, చైనా, ఈజిప్టు, ఇండియా, చాల్డియా, కపాడోసియా దేశాలలోని, ఇతర దేశాలలోని తత్వోపదేశ కేంద్రాలలో నిర్దేశించిన తాత్విక పరిణామ సిద్ధాంత విధానాలను అధ్యయనం చేసినవారు అనేక రూపాలు దాల్చిన ఆ సిద్ధాంతాలలోని సారం ఒక్కటేనని గుర్తించగలరు. ఆ సిద్ధాంత ప్రాతిపదికలన్నింటినీ ఒక ఉదాత్త ప్రబోధంగా సంక్షిప్తం చేయవచ్చు. అదే ప్రబోధాన్ని పైథాగరస్ తన శిష్యులకు అందచేశాడు. ఆయన ప్రబోధం: "వ్యక్తి ఆత్మ, విశ్వాత్మ ఒక్కటే. మనలోనే భగవంతుడు ఉన్నాడు."

ఏప్రిల్ 28, 1912 న ఆమె పారిస్‌లో చేసిన ప్రసంగపాఠం ఇక్కడ ప్రచురించబడింది.)

ఉత్తర్పారా ఉపన్యాసము

(పూర్వరంగం: శ్రీఅరవిందులు కలకత్తాలో 1872 ఆగస్టు 15 న జన్మించారు. 1879 లో, ఏడు సంవత్సరాల వయస్సులో, ఇద్దరు అన్నగార్లతోపాటు విద్యాభ్యాసం నిమిత్తం ఇంగ్లాడు వెళ్లి అచట 14 సంవత్సరాలు ఉన్నారు. 1892 లో బరోడా గెయక్వార్ లండనులో ఉండడం తటస్థించింది. వారిని శ్రీఅరవిందులు కలుసుకొన్నారు. బరోడా సంస్థానంలో ఉద్యోగిగా నియమితులై ఇంగ్లాడును విడచి 1893 జనవరిలో భారతదేశానికి తిరిగొచ్చారు.

శ్రీఅరవిందులు బరోడా సంస్థానంలో 1893 నుండి 1906 వరకు, 13 సంవత్సరాలున్నారు. చివరి కాలంలో ఎక్కువగా సెలవుపై ఉండి నిశ్శబ్ద రాజకీయ కార్యక్రమం నిర్వహించారు. అప్పటివరకూ భారత జాతీయ కాంగ్రెసుకు ప్రధాన సిద్ధాంతమైన మితవాదం కన్న మరింత ముందుకు తీసుకుపోయే ప్రత్యక్ష రాజకీయ ఉద్యమ నిర్వహణకు 1906 లో బరోడా నుండి కలకత్తా వెళ్లిపోయారు. వీరు, మహారాష్ట్రలో పేరు గడించిన తిలక్ కృషివల్ల నేషనలిస్ట్ పార్టీ ఉద్భవించింది. ఎప్పటికోగాని వాస్తవరూపం ధరించలేని, మితవాదుల ఆకాంక్ష అయిన, స్వపరిపాలనగల సామంతరాజ్య హోదాకు వ్యతిరేకంగా, నూతనంగా ఉద్భవించిన నేషనలిస్ట్ పార్టీ స్వరాజ్యం తన లక్ష్యంగా ముందుకు తెచ్చింది. శ్రీఅరవిందులను 1907 లో రాజద్రోహ నేరారోపణతో అరెస్టు చేసారు. కాని నిర్దోషిగా విడుదలైనారు. శ్రీవారి సోదరుడైన బరీంద్ర నాయకత్వం క్రిందనున్న విప్లవకారుల కార్యకలాపాల్లో భాగస్వామనే నేరారోపణతో ఆలీపూరు కుట్రకేసులో ఇరికించి 1908 మే నెలలో అరెస్టు చేసారు. కావి వారికి వ్యతిరేకంగా ఏవిధమైన బుజువులను ధృవపరచలేనందువల్ల, ఈ కేసులో సైతం వారు నిర్దోషి అని తేలింది. విచారణలో ఉన్న ఖైదీగా ఆలీపూరు జైల్లో ఒక సంవత్సరంపాటు నిర్బంధించబడిన పిమ్మట నిర్దోషిగా 1909 మే నెలలో శ్రీఅరవిందులు విడుదలైనారు. జైలులో ఉన్న ఈ సంవత్సర కాలంలో జీవితమంటె వారికున్న దృక్పథంలో సమూలమైన మార్పు వచ్చింది. ఇపుడు వారి ఆంతరిక ఆధ్యాత్మిక జీవితం, సంసిద్ధి, నిరంతరం పరిణామంలోనూ, విశ్వజనీనతలోనూ బాగా అభివృద్ధిచెందాయి. అంతేగాక అవి వారి జీవితంలో ప్రముఖస్థానాన్నేగాక, వారినే పూర్తిగా ఆక్రమించివేసాయి. వారి కార్యా

చరణ అంతా అందులోని భాగంగా, ఆ జీవిత ఫలితంగా తయారైంది. వారి కార్యప్రభావం ప్రపంచమంతా విస్తరించింది, మానవజాతి భవిష్యత్తు మొత్తానికి సంబంధించిన మహాకార్యమైంది, అదే దాని లక్ష్య మైంది. బెంగాలులో ఉత్తర్పారాలో వారు 1909 మే నెల 30 వ తేదీన చేసిన ప్రసంగం ఈ పుటలలో ప్రచురించబడి నవి. ఈ ప్రసంగ పాఠం వెనుక వారి నాలుగు సంసిద్ధులు, వారి మహాకార్యమూ అనే విషయం ప్రచురించబడింది.

ఆలీపూరు కుట్ర కేసు నుండి నిర్దోషిగా బయటపడిన కొద్ది రోజులకే, బెంగాలులోని ఉత్తర్పారాలో ధర్మరక్షిణి సభ, 1909 మే నెల 30 న నిర్వహించిన సమావేశంలో శ్రీఅరవిందుల ప్రసంగపాఠమిది.)

ఈ రోజున మీ సభ వార్షిక సమావేశంలో హిందూమతాన్ని గురించి మాట్లాడవలసిందిగా నన్ను కోరారు. ఆ విషయం మీదే సంక్షిప్తంగా ప్రసంగిద్దామని భావించాను. ఆ ఉద్దేశాన్ని ఎంతవరకు నెరవేరుస్తానో నాకే తెలియడం లేదు. ఎందుకనంటే, నేనిచట కూర్చుని ఉన్నప్పుడు మీకు చెప్పవలసిన మాట, నా మదిలో ప్రవేశించింది. అది మీకే కాదు, మొత్తం భారతజాతి నుద్దేశించి పలుకవలసిన మాట. ఆ మాట నాకు జైలులో, నా అంతరంగంలో వినిపించింది. దానిని నా ప్రజలకు వినిపించడానికే నేను జైలునుంచి విడుదలైనాను,.

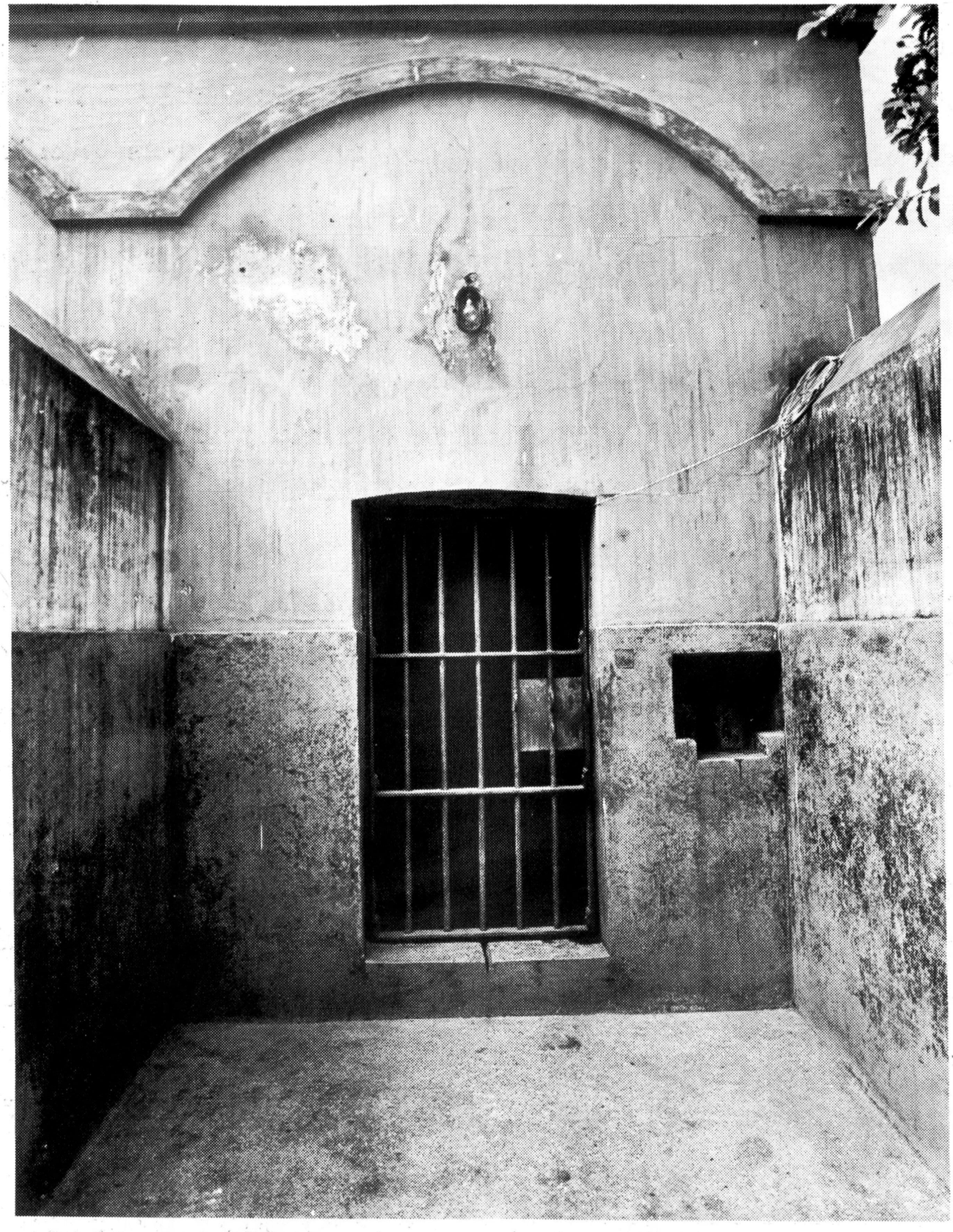
నేను చివరిగా ఇచటికొచ్చి సంవత్సరం దాటింది. నేనపుడు వంటరిగా లేను. ఒక గొప్ప శక్తివంతుడైన జాతీయతా ప్రవక్త నా చెంతనే ఉన్నాడు. తాను చెప్పవలసివున్న మాటను నిశ్శబ్దంలో, ఏకాంతంగా వినడానికి భగవంతుడు విధించిన ఏకాంతవాసం నుండి అప్పుడే బయటికొచ్చిన వ్యక్తి అతడు. మీరంతా వందల కొలదీ వచ్చి స్వాగతం పలికిన వ్యక్తి అతడు. కాని ఇపుడాతడు చాలా దూరంగా, మన నుండి వేరుచేయబడి వేల మైళ్ల దూరంలో ఉన్నాడు. నేను చూచుట కలవాటుపడిన నా సహకార్యకర్త లిపుడిచట లేరు. దేశంపై విరుచుకుపడిన పెనుతుఫాను తాకిడికి వాళ్లంతా చెల్లాచెదురై దూరమైపోయారు. ఇపుడు నేను సంవత్సరంపాటు ఏకాంతజీవితం గడిపి బయటికొచ్చి చూసేసరికి అంతా మారిపోయి కన్పిస్తోంది. ఎప్పుడూ నా ప్రక్కనే ఉంటూ, నా కార్యంలో సహకరించిన వ్యక్తి ఇపుడు బర్మాలో ఖైదీగా ఉన్నాడు. మరొకరు ఉత్తరభారతంలో నిర్బంధించ

బడి కుమిలిపోతున్నాడు. నేను బయటికొచ్చి చుట్టూ చూసాను, నన్నదివరకు ఊరడించి, ప్రేరణనిచ్చినవారి కోసం, చుట్టూ చూసాను. నాకు వాళ్లు కన్పించ లేదు. అంతేకాదు ఇంకేదో, అంతకు మించే జరిగింది. నేను బైటకు వెళ్లే సమయంలో వందేమాతరం నినాదాల ప్రతిధ్వనులతో దేశం మొత్తం సజీవంగా ఉంది. దేశం మొత్తం ఒకే జాతి అనే ఆశతో సజీవంగా ఉంది. దైన్యస్థితినుండి నూతనోత్తేజంతో, ఉద్దీపితమైన కోట్లాది మానవుల ప్రగాఢ ఆకాంక్షతో సజీవంగా ఉంది. నేను జైలు నుండి బయటికొచ్చిన తర్వాత ఆ ఆక్రందన వినిపిస్తుందేమోనని చూసాను. కాని దానికి బదులు ఒక నిశ్చలనీరవత యెదురైంది. దేశాన్ని నిశ్శబ్దం ఆవరించింది, మనుష్యులు దిగ్భ్రమకు లోనై కన్పించారు. ఎందుచేతనంటే, అంతకు పూర్వం మన ముందున్న తేజోవిలసిత స్వర్గంలాంటి భవిష్యత్తును గురించిన దృక్పథానికి బదులు, మన శిరసులపై మానవ ఉరుములు, మెరుపులు, వర్షిస్తున్న భారమైన ఆకాశం పరచుకొని కన్పించింది. ఎటువైపు నడక సాగించాలో ఎవరికీ తెలిసినట్లు లేదు. "తరువాత ఏం చేయాలి? మనమేం చేయగలమింకా?" అనే ప్రశ్న అన్ని వైపుల నుంచీ ఎదురైంది. ఎటు నడవాలో, ఏం చేయాలో నాకూ తెలియలేదు. కాని ఒక్క విషయం మాత్రం నాకు తెలుసు. ఆ ఆక్రందనను, ఆ ఆశను రేకెత్తించింది భగవంతుని అజేయశక్తి. ఈ నిశ్చల నీరవతను ఆవరింపజేసింది కూడా ఆ మహాశక్తే అని నాకు తెలుసు. ఎవరైతే ఎలుగెత్తి పలికినవాటిల్లోనూ, ప్రబల ఉద్యమాల్లోనూ వున్నారో అతడే ఈ నిశ్శబ్దంలోనూ, స్తబ్దతలోనూ ఉన్నాడు. ఈ జాతి క్షణకాలంపాటు తనలోనికి తాను ఉపసంహరించుకొని భగవంతుని సంకల్పాన్ని తెలుసుకొనేందుకు, ఈ విరామస్థితిని కూడా ఆయనే పంపించారు. దీనిని చూసి నేను నిస్పృహ చెందలేదు. ఎందుచేతనంటే జైలులో నాకు ఈ నిశ్చల నీరవతా స్థితి బాగా అలవాటైపోయింది. అంతేగాదు, నిష్క్రియంగా, నిశ్శబ్దంగా సంవత్సరకాలం పాటు సుదీర్ఘంగా సాగిన నిర్బంధంలో ఈ గుణపాఠం నేర్చుకొన్నాను. బిపిన్ చంద్రపాల్ జైలునుంచి విడుదలైనపుడు ఆతడొక సందేశంతో, ఉత్తేజకరమైన సందేశం స్వీకరించి వచ్చాడు. ఆతడిచట వెలువరించిన ప్రసంగాన్ని విన్నాను. ఆ ప్రసంగంలో గర్భితమైన భావం, ఆ ప్రసంగంయొక్క ఉద్దేశ్యం మతపరమైనంతగా రాజకీయమైనది గాదు. మనందరిలో నున్న భగవంతుని గురించి, జాతి యందుగల ఈశ్వరుని వాస్తవ దర్శనాన్ని గురించి అతడు మాట్లాడాడు. ఆతని

తరువాత ఆ ప్రసంగాల్లో కూడా, ఈ ఉద్యమంలోని సాధారణశక్తిని గురించిగాక, అందులోగల గొప్ప అసాధారణ శక్తిని గురించి, ఆ ఉద్యమం ముందున్న సాధారణ కార్యాన్ని మించి వున్న గొప్ప అసాధారణ కార్యాన్ని గురించి మాట్లాడాడు. ఇపుడు నేనూ మిమ్మల్ని తిరిగి కలుసుకుంటున్నాను. నేనూ జైలు నుంచి బయటి కొచ్చాను, ఉత్తర్పరావాసులైన మీరే మళ్లీ నన్ను ప్రప్రథమంగా రాజకీయ సభకు కాకుండా, మన మతాన్ని రక్షించడాని కేర్పడిన సంఘంయొక్క సమావేశంలో మాట్లాడడానికి ఆహ్వానించారు. బక్సర్ జైల్లో బిపిన్ చంద్రపాల్ స్వీకరించిన సందేశాన్ని భగవంతుడు నాకు ఆలీపూరు జైల్లో ప్రసాదించాడు. నా పన్నెండు నెలల కారాగారవాసంలో ప్రతి రోజూ భగవంతుడు అందించిన జ్ఞానాన్ని మీకు అందించాలని భగవంతుడు నన్ను ఆదేశించినందువల్ల ఇపుడు నేను బయటికొచ్చాను..

నాకు తెలుసు నేను విడుదలౌతానని. సంవత్సరకాల నిర్బంధం, కేవలం ఒక సంవత్సరకాలం ఏకాంతవాసం కోసం, శిక్షణ నిచ్చే నిమిత్తం ఉద్దేశించబడింది. భగవంతుని కార్యాని కవసరమైన ఒక్క సంవత్సరం కంటె ఎక్కువ కాలం నన్నెవరైనా జైల్లో ఎలా ఉంచగలరు? నేను పలుకవలసిన ఒక మాటను, నేను చేయవలసిన ఒక కార్యాన్ని ఆతడు నాకిచ్చాడు. ఆ మాట పలికేంతవరకూ, ఏ మానుషశక్తీ నా నోరు మూయలేదు. ఆ కార్యం నిర్వహించబడేంతవరకూ ఏ మానవశక్తీ, ఆ భగవంతుని ఉపకరణాన్ని, అదెంత బలహీనమైనదైనప్పటికీ లేదా ఏ విధంగా అల్పమైనదైనా అడ్డుకోలేదు. నేనిపుడు బయటికొచ్చి నా ఇక్కడున్న కొద్ది నిముషాల్లోనే, నేను మాట్లాడాలని భావించిన మాటను నేను పలకాలని సూచించబడింది. నా మనస్సులో ఉన్న విషయాన్నతను బయటపెట్టాడు. ఇపుడు నేను పలికేది, నిరోధించలేని ఒక ఆకస్మిక ప్రేరణకు లోనై పలుకుతున్నాను.

నన్ను అరెస్టు చేసి లాల్‌బజారు హజత్ కు తరలించినపుడు నేను అతని ఉద్దేశ్యపు ఆంతర్యాన్ని గ్రహించలేకపోయాను. అందుచేత ఒకింత తబ్బిబ్బయ్యాను. అందుచేత ఓ ఘడియసేపు పొరపడి నా హృదయం అతనికై ఆక్రందించింది. "ఏమిటిది? నాకేమిటిలా జరిగింది? నా దేశప్రజల కోసం నేను నిర్వహించవలసిన మహత్కార్యం నాకొకటి ఉన్నదని నమ్మాను. ఆ కార్యం పూర్తయ్యేదాగా నాకు నీ రక్షణ ఉంటుందని భావించాను. అయినపుడు ఎందుకు ఇటువంటి నేరం మోపబడి నేనిక్కడున్నాను?" ఒక రోజు గడిచిపోయింది, రెండో రోజు, మూడో రోజూ కూడా

శ్రీఅరవిందులను బంధించిన కిటికీ కూడా లేని జైలు గది

గడిచిపోయాక నాలోనే అంతర్వాణి విన్పించింది. "వేచి చూడు". అపుడు నేను శాంతించి వేచి చూసాను. తర్వాత నన్ను లాల్‌బజారు నుంచి, ఆలీపూర్ జైలుకు మార్చి మనుష్యుల నుండి వేరుచేసి, ఏకాంతంగా ఉండే చిన్న గదిలో ఒక నెల పాటు ఉంచారు. అచట రేబవళ్లు, నాలోని దివ్యవాణి విన్పిస్తుందేమోనని, నాకేం చెప్పాలని ఆయన సంకల్పించారో తెలుసుకుందామని, నేనేం చేయాలో ఆయన నుండి నేర్చుకుందామని వేచి చూసాను. ఈ ఏకాంతంలో మున్ముందుగా ఒక సాక్షాత్కారం, మొట్టమొదటి పాఠం నాకు లభించింది. అప్పుడు నాకు జ్ఞాపకం వచ్చింది. నన్ను నిర్బంధించడానికి ఒక నెల రోజుల ముందు, సమస్త కార్యకలాపాలన్నీ ప్రక్కనపెట్టి ఆయనతో మరింత సన్నిహితంగా వ్యవహరించగలిగేటట్లు ఏకాంతానికి వెళ్లి నాలోనికి నేను దృష్టి మళ్ళించాలని ఒక పిలుపు వచ్చింది. అపుడు నేను బలహీనుణ్ణి. ఆ పిలుపు కనుగుణంగా వ్యవహరించలేకపోయాను. నా పని నాకు అత్యంత ప్రియంగా కన్పించింది. నేను లేకపోతే, పని కిబ్బంది కలుగుతుంది, అది విఫలమై ఆగిపోవచ్చు కాబట్టి నేను చేస్తున్న పనిని విడిచిపెట్టగూడదని, ఒకింత గర్వంతో భావించాను. ఆతడు మళ్ళీ మాట్లాడినట్లు, నాకిలా చెప్పాడని అన్పించింది. "నీ అంతట నీవు ఛేధించడానికి శక్తి చాలని శృంఖలాలను నీ కోసమై నేను త్రెంచివేసాను. ఎందుకంటే నీవిదే కార్యంలో కొనసాగాలనేది నా సంకల్పం కాదు. నా ఉద్దేశ్యం ఎప్పుడూ కాదు. నీవు చేయవలసి వున్నది నీ కోసం వేరే ఉన్నది. దాని కోసం నిన్నిచటికి తీసుకొచ్చాను. నీ అంతట నీవు నేర్చుకోలేని దాన్ని బోధించడానికి, నా కార్యం నిర్వర్తించడానికి నీకు శిక్షణ నిచ్చేందుకు నిన్నిచటకు తీసుకొచ్చాను." అపుడు ఆయన గీతను నా చేతుల్లో పెట్టాడు. ఆతని బలం నాలో ప్రవేశించింది. గీతా సాధన చేయగలిగాను. మేధోపరంగా అర్థంచేసుకోవడమే గాదు, అర్జునుని నుండి శ్రీకృష్ణుడు ఏది కావాలని పట్టుబట్టాడో, ఆతని కార్యం చేయాలని ఆకాంక్షిచే వారందరి నుండి ఏం కావాలని పట్టుబడ్తాడో, — రాగద్వేషాల నుండి స్వేచ్ఛ, ఫలితాన్నాశించకుండా ఆయన కార్యం చేయడం, , స్వీయసంకల్పాన్ననుసరించిగాక ఆతని హస్తాల్లో ఒదిగిపోయి, విశ్వసనీయంగా సహించే ఉపకరణం గావడం, ఉత్థాన పతనాల యెడల, జయాపజయాల యెడల సమభావం కలిగివుంటూ ఆతని కార్యాన్ని చిన్నచూపు చూడకుండా నెరవేర్చడం సాధించాను. హిందూమతం అంటే యేమిటో అప్పుడే నేను గ్రహించాను. మనం

తరచుగా హిందూమతాన్ని గురించి సనాతనధర్మాన్ని గురించి మాట్లాడుతుంటాం. కాని మనలో కొద్దిమందికే ఆ మతం అంటే యేమిటో తెలుసు. ఇతర మతాలు ప్రధానంగా విశ్వాసం, ప్రకటనలకు సంబంధించిన మతాలు. కాని సనాతనధర్మమంటే జీవితమే. దాని నమ్మడం కంటె అంతకు మించి జీవించవలసిన ధర్మం. అనాదికాలం నుండి ఈ ద్వీపకల్పం మీద ఏకాంతంలో మానవజాతి విమోచన కోసం పదిలంగా పరిరక్షించుకొనబడిన ధర్మం. ఈ మతాన్నందించడం కోసమే భారతదేశ పునరుత్థానం జరుగుతోంది. ఇతర దేశాలలాగా తన కోసం, లేదా బలవత్తరమైనపుడు బలహీనమైనవాటిని అణచివేయడానికి కాదు అది తిరిగి ఉన్నతస్థితి నందుకోవడం. తన కప్పగించబడిన శాశ్వత వెలుగును ప్రపంచంపై ప్రసరింపజేయడానికి ఆమె పునరుత్థానమవుతోంది. భారతదేశం యెప్పుడూ తన కోసంగాక, మానవాళి కోసమే మనుగడ సాగించింది. ఇపుడామె తిరిగి గొప్పగా యెదగడం మానవాళికోసమేగాని ఆమె కోసం కానేకాదు.

అందుచేతనే భగవంతుడు నాకు యెత్తిచూపిన తదుపరి విషయం — హిందూమతంయెక్క ప్రధాన సత్యం. దానిని సాక్షాత్కరింపజేసుకొనేట్లు నన్ను ఆతడు తయారుచేసాడు. జైలు అధికారుల హృదయాల్లో నాపై సౌమ్యభావాన్ని నింపాడు. వాళ్లు తమ పైనున్న ఆంగ్లేయ అధికారితో నా గురించి "ఏకాంతంగా చిన్నగదికి పరిమితం చేయడంవల్ల అతను బాధపడుతున్నాడు. ఉదయసాయంకాలాల్లో కనీసం ఒక అరగంట జైలు ఆవరణలో పచార్లు చేయడాని కనుమతిద్దాం" అని చెప్పారు. ఆ యేర్పాటు జరిగింది. అలా నడుస్తున్న సమయంలో భగవంతుని బలం తిరిగి నాలో ప్రవేశించింది. నన్ను మనుష్యుల నుండి వేరుచేసిన జైలుగది వైపు చూశాను. నన్ను బంధించేది ఇక నెంతమాత్రం దాని ఎత్తైన గోడలు కాదు, వాసుదేవుడే నా చుట్టూ ఉన్నాడు. నా జైలుగది బయట వున్న చెట్టు క్రింద నడిచాను. కాని చెట్టు కాదు, వాసుదేవుడే, శ్రీకృష్ణుడే అచట నిలబడి నాకు తన నీడ నిస్తున్నాడు. నా జైలు గది కటకటాల వంక చూసాను. తలుపుగా వున్న ఆ కటకటాల ఇనుపచట్రం వాసుదేవునిగా నాకు దర్శనమిచ్చింది. నారాయణుడే నాకు కాపలా వుండి రక్షిస్తున్నాడు. లేదా నాకిచ్చిన ముతక దుప్పటిపై పడుకున్నపుడు, శ్రీకృష్ణుని, నా సఖుని, నా ప్రియుని బాహుబంధాలలో ఉన్న అనుభూతిచెందాను. ఆతడు నాకు ప్రసాదించిన లోతైన అంతర్దృష్టి వల్ల కలిగిన ప్రయోజనమిది.

దొంగలు, హంతకులు, మోసగాళ్లు అయిన, కారాగారంలోని ఇతర ఖైదీలను చూసాను. వాళ్లనలా చూస్తున్నపుడు వాసుదేవుడే కన్పించాడు. మసకబార్చబడిన అంతరాత్మలు, దుర్వినియోగం చేయబడిన దేహాలుగల వీళ్లలో నారాయణుడే కన్పించాడు. ఈ దొంగలు, దోపిడీదొంగల మధ్యలో చాలామంది తమలోని సాను భూతి, దయతో నేను తలదించుకొనేలా చేసారు. అటువంటి విరుద్ధ పరిస్థితులను గూడా జయించి మానవత నిలబడింది. వాళ్లలో ప్రత్యేకించి ఒకరు వ్రాయడం, చదవడం తెలియని వ్యక్తి, నా జాతికి సంబంధించిన కర్షకుడు. దోపిడీదొంగగా చిత్రించబడి, పది సంవత్సరాల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించబడిన వ్యక్తి. ఉన్నత వర్గాలవారమనే గర్వంతో మనము తక్కువజాతి వాళ్లని ఈసడించే జాతికి చెందిన ఆ మనిషి, నాకు ఒక మహాత్ముడుగా కన్పించాడు. మరొక్కసారి భగవంతుడు నాతో ఇలా అన్నాడు. "నాకు సంబంధించిన ఒక మహాకార్యంలో నీవంతుగా కొంచెం చేయడానికి ఏ జనం మధ్యకు నిన్ను పంపించానో చూడు. ఇటువంటి జాతిని నేను ఉద్ధరిస్తున్నాను, ఉద్ధరించడానికిగల కారణం కూడా ఇదే."

క్రింది కోర్టులో మా కేసు విచారణ ప్రారంభ సందర్భంలో మేజిస్ట్రేటు దగ్గ రకు మమ్మల్ని తీసుకొచ్చినపుడు ఇదే అంతర్దృష్టి నాలో నన్ను అనుసరించి ఉంది. భగవంతుడు "నిన్ను జైల్లో పెట్టినపుడు నీ హృదయం భగ్నం కాలేదా, నీ రక్షణ ఎక్కడ అని నీవు నన్నుద్దేశించి ఆక్రందించలేదా? ఇపుడు మేజిస్ట్రేటు వంక చూడు, ప్రాసిక్యూషనువారి వంక చూడు" అన్నాడు. నేను చూసాను, నాకు కని పించినది మేజిస్ట్రేటు కాదు, వాసుదేవుడు, నారాయణుడు, న్యాయపీఠంపై కూర్చుని ఉన్నాడు. ప్రాసిక్యూషను వంక చూసాను. అచట కన్పించింది ప్రభుత్వ న్యాయ వాది కాదు, అచట కూర్చుని ఉన్నది శ్రీకృష్ణుడు, నా సఖుడు, నా ప్రియుడు అచట కూర్చుని చిరునవ్వు చిందిస్తూ "ఇంకా భయపడుతున్నావా?" అని ప్రశ్నిం చి, "నేను మానవులందరిలో ఉన్నాను, వారి మాటలను చేష్టలను ప్రక్కకు నెట్టి నియంత్రిస్తాను. నా రక్షణ నీకింకా వుంది, భయపడకు. నీకు వ్యతిరేకంగా మోపబ డిన నేరారోపణను నాకొదిలెయ్యి, అది నీ కోసం ఆరోపింపబడలేదు. నిన్నిక్కడకు తీసుకొచ్చింది మరో పనికి గాని నేరవిచారణకుగాదు. ఈ నేరారోపణ గూడా నా కార్యనిర్వహణావిధానంలో భాగం మాత్రమే. అంతకు మించి మరేం కాదు."

క్రింది కోర్టులో విచారణ ప్రారంభమైనపుడు నాకు వ్యతిరేకంగా వున్న సాక్ష్యంలో

శ్రీ చిత్తరంజన్ దాస్

అసత్యమేమిటో, ఏయే విషయాల మీద ప్రతికూల సాక్షులను విచారించవచ్చో తెలియజేస్తూ నా వకీలుకు అనేక సూచనలు వ్రాయడం మొదలుపెట్టాను. అపుడు నేను ఏమాత్రం ఊహించని ఒక సంఘటన సంభవించింది. నన్ను నిర్దోషిగా నిరూపించడానికి జరిగిన యేర్పాట్లు హఠాత్తుగా మారిపోయాయి. నా తరఫున వాదించడానికి మరొక వకీలు ముందుకొచ్చారు. అతని రంగప్రవేశం హఠాత్తుగా జరిగింది. అతను నా స్నేహితుడే, కాని అతను వస్తున్నట్లు నాకు తెలియదు. సమస్త ఆలోచనలు ప్రక్కను నెట్టివేసి, తన ఆర్జనంతా వదలివేసి, దినదినమూ అర్ధరాత్రిదాకా నెలల తరబడి శ్రమించి, నన్ను కాపాడడానికి తన ఆరోగ్యాన్ని కూడా పాడుచేసుకొన్న వ్యక్తి శ్రీయుత చిత్తరంజన్ దాస్ పేరు మీరంతా వినే వున్నారు. అతనిని చూడగానే సంతృప్తి కలిగింది, అయినా సూచన నివ్వడం అవసరం అని భావించాను. అదంతా కూడా నాలో నుండి నెట్టివేయబడింది. ఆంతరంగం నుండి సందేశం విన్పించింది. "ఈ వ్యక్తి నీ కాళ్ల చుట్టూ తగుల్కొన్న ఉచ్చుల నుండి నిన్ను రక్షించగల మనిషి. ఆ కాగితాలన్నింటినీ ప్రక్కన పెట్టు. అతనికి తెలియజేయవలసింది నేనుగాని, నువ్వు కాదు. అతనికి నేను సూచిస్తాను." అప్పటి నుంచి నా కేసును గురించి నా వకీలుతో నేనుగా ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడలేదు లేదా ఒక్క సూచన కూడా చేయలేదు. ఎపుడైనా ఒక ప్రశ్న అడిగితే నా సమాధానం నా కేసుకుపయోగపడేది కాదని తెలిసిపోయేది. నేను అంతా అతనికే వదలివేసాను. అతను కేసు మొత్తాన్ని తన చేతుల్లోకి తీసుకొన్నాడు. ఫలితం మీ అందరకూ తెలిసిందే. భగవంతుడు నా నుండి యేమి ఆశిస్తున్నాడో అంతా నాకు తెలుసు. ఎందుకనంటే, పదే పదే నేను దాన్ని విన్నాను, ఎప్పుడూ నాలో ఒక వాణిని వింటూనే వున్నాను. "నేను దారి చూపుతున్నాను కనుక భయపడకు. ఏ కార్యం కోసం నిన్ను జైలుకు తీసుకొచ్చానో, నీవు విడుదలైన తర్వాత, ఆ నీ కార్యాన్ని నిర్వహించపూనుకో. గుర్తుంచుకో, భయపడకు, సంశయించకు. ఇదంతా చేస్తున్నది నేనని, నువ్వుగాని, మరెవ్వరుగాని కాదని గుర్తుంచుకో. కాబట్టి ఏ మబ్బులు క్రమ్మినా, ఎన్ని ప్రమాదాలూ, బాధలూ, ఏ యిక్కట్లూ, అసాధ్యాలూ ఎదురైనా, ఏదీ అసాధ్యం కాదు, ఏదీ కష్టం కాదు. నేను జాతిలో ఉన్నాను, దాని పునరుత్థానంలో వున్నాను, నేను వాసుదేవుడిని, నేను నారాయణుడిని, నేనేమని సంకల్పిస్తే

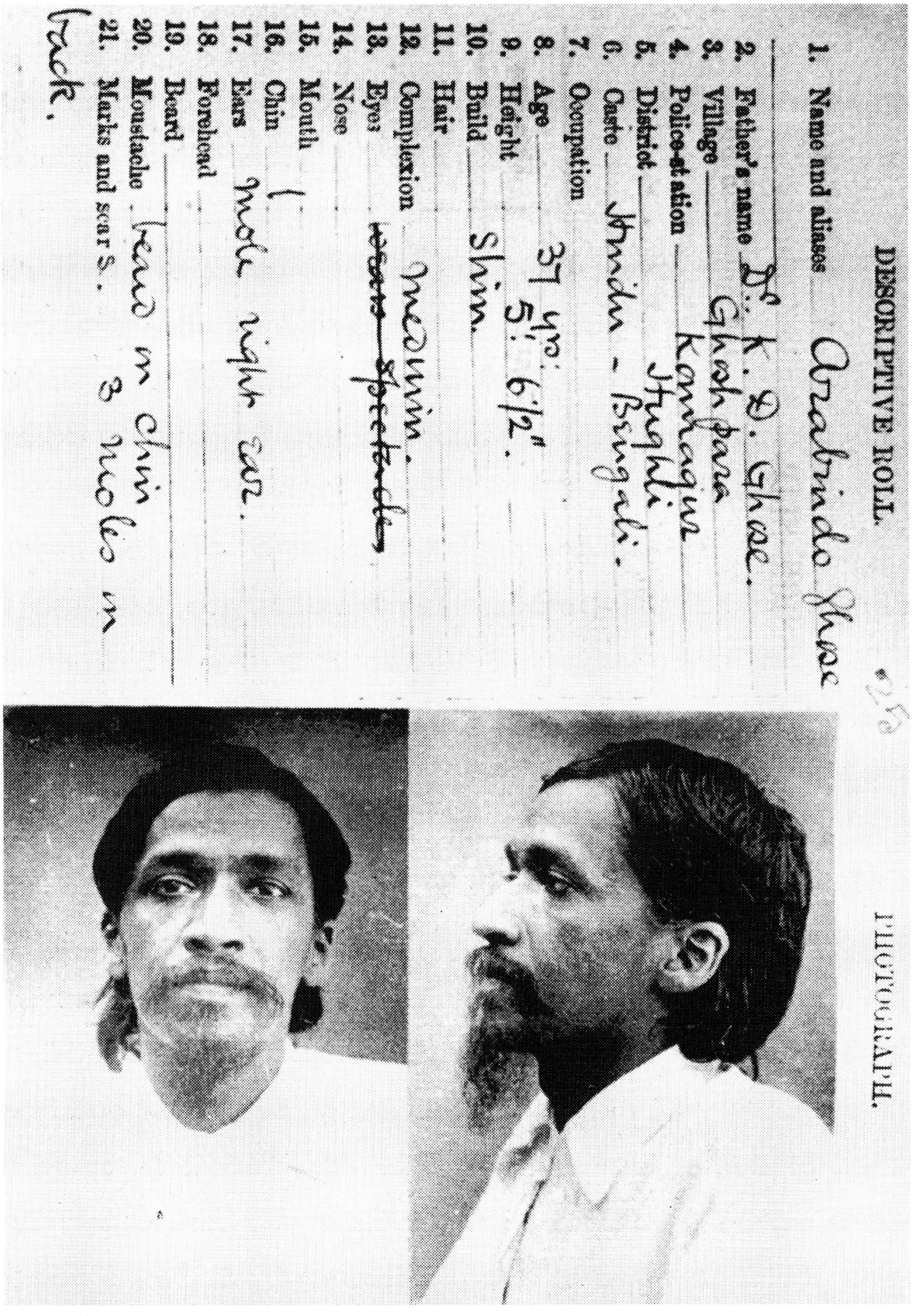
అదే జరుగుతుంది. ఇతరులు సంకల్పించింది కాదు. నేనేది సాధించాలని నిర్ణయిస్తానో, దాన్నే మానవశక్తీ ఆపలేదు.”

ఇదిలా వుండగా భగవంతుడు నన్ను ఏకాంతం నుండి బయటపడవేసి నాతో పాటు నిందారోపణచేయబడ్డ వాళ్ల మధ్య వుంచాడు. నా ఆత్మత్యాగాన్ని గురించి, దేశం యెడల నాకుగల అంకితభావాన్ని గురించి మీరీ రోజు చాలా గొప్పగా మాట్లాడారు. నేను జైలునుండి విడుదలైనప్పటి నుండీ ఇటువంటి ప్రసంగాలను వింటూనే వున్నాను, కాని మోమాటపడ్తూ, ఒకింత బాధతోనే వింటున్నాను. ఎందుకనంటే నా బలహీనత నాకు తెలుసు. స్వీయతప్పిదాలకు, వెనుకంజలకు గురికాబడినవాడిని. ఇతఃపూర్వం అవి నాకు తెలియకపోలేదు. ఏకాంతంలో అవన్నీ ఒక్కసారిగా నాపై తిరగబడినపుడు వాటి ప్రాబల్యత నాకు పూర్తిగా అవగతమైంది. ఇటువంటి మనిషినైన నేను బలహీనతల పుట్టననీ, అపసవ్య మరియు అపరిపూర్ణ ఉపకరణాన్ననీ ఒక ఉన్నతశక్తి నాలో ప్రవేశించినపుడే నేను శక్తివంతుణ్ణి కాగలుగుతున్నాననీ నాకు తెలుసు. అటువంటి స్థితిలో నేను ఈ యువకుల మధ్యకొచ్చాను. వాళ్లలో చాలామందిలో ఎంతో ధైర్యం, నిరహంకారప్రవృత్తి కల్గినవారని గ్రహించాను. ఈ విషయంలో వాళ్లతో పోల్చుకుంటే, నేను ఎందుకూ కొరగాను. శక్తిలోనూ, నడతలోనూ మాత్రమే గాకుండా ఒకరిద్దరు — ఒకరిద్దరే కాదు అలాంటివారు చాలామందే వున్నారు — నేను గర్వపడే మేధోసామర్థ్యంలో గూడా నాకంటె ఉన్నతమైనవారిని చూసాను. “నా ఆదేశానుసారం పైకి లేస్తున్న యువత ఇది, నూతన మరియు బలీయమైన జాతి ఇది. వాళ్లు నీకంటె గొప్పవాళ్లు. దేనికి భయడాలి? నీవు ప్రక్కకు తప్పుకొన్నా, నిదురించినా, నా కార్యం జరిగితీరుతుంది. నీవు రేపు ఒక ప్రక్కకు నెట్టివేయబడితే, నా కార్యాన్ని స్వీకరించి, నీ విదివరకెన్నడూ చేయలేనంత శక్తివంతంగా చేయడానికీ యువకులున్నారు. ఈ జాతిని ఉద్ధరించే ఒక మాట విన్పించడానికి నానుండి నీవు కొద్ది శక్తిని పొందావు.” ఇది, నాకు అతను చెప్పిన తదుపరి విషయం.

ఆ తరువాత హఠాత్తుగా ఏదో జరిగింది. వెంటనే నన్ను తిరిగి ఒక్కరే ఉండే జైలుగదిలో ఏకాంతంలోనికి పంపించారు. ఆ కాలంలో నాకు జరిగిందాన్ని చెప్పాలనిపించడం లేదు. కాని రోజు రోజుకు, భగవంతుడు నాకు తన అద్భుతాలు చూపించాడు, హిందూమతంయొక్క అసలు సత్యాన్ని నేను గ్రహించేట్లు

చేసాడు. నాకది వరకు చాలా సంశయాలుండేవి. విదేశభావాల ప్రభావాల మధ్య పూర్తిగా విదేశీయమైన వాతావరణంలో నేను ఇంగ్లాండులో పెరిగి పెద్దవాడినయ్యాను. హిందూమతంలోని చాలా విషయాలు ఊహలని, స్వాప్నికవిషయాలు, భ్రమలనీ అనుకొనేవాడిని. కాని ఇపుడు ప్రతిరోజూ, మనస్సులో, హృదయంలో, దేహంలో కూడా హిందూమతంలోని సత్యాలను సాక్షాత్కారింపజేసుకొన్నాను. నాకవి సజీవ అనుభవాలు. పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్రం వివరించలేని విషయాలు నాకు తేటతెల్లమైనాయి. పూర్తిగా భక్తిభావంతోగాని, పూర్తిగా జిజ్ఞాసతోగాని నేను ప్రారంభంలో భగవంతుని వైపు చూడలేదు. స్వదేశీ ఉద్యమం ప్రారంభానికి కొన్ని సంవత్సరాలకు ముందు నేను బరోడాలో ఉన్నపుడు భగవంతుని వైపు నడిచాను. తరువాత ప్రజల్లోకి ఆకర్షింపబడ్డాను.

భగవంతుని వైపు తిరిగిన అప్పట్లో, ఆతనిపట్ల నాలో సజీవమైన విశ్వాసం అంతగా లేదు. నాలో అజ్ఞేయవాది ఉన్నాడు, నాస్తికుడున్నాడు, సంశయాత్ముడున్నాడు. అసలు భగవంతుడున్నాడనే విషయం కూడా నాకు ఖచ్చితంగా తెలియదు. ఆతని తాలూకు సంవేదన నా కెన్నడూ కలుగలేదు. అయినా ఏదో నన్ను వేదాలవైపు, గీతాసత్యం వైపు, హిందూమతసత్యం వైపు ఆకర్షించింది. ఈ యోగంలో ఎక్కడో ఒక బలీయమైన సత్యమే వుంది, వేదాంతం మీద ఆధారపడిన ఈ మతంలో ఒక శక్తివంతమైన సత్యమే వుంది అని అన్పించింది. యోగంవైపు తిరిగి, దానిని అనుష్ఠించాలని, నా భావన యదార్థమో కాదో తెలుసుకోవాలని నిర్ణయించుకొన్నపుడు, ఈ భావంతో, ఈ ప్రార్థనతో ఆయన వైపు తిరిగాను. "నీవు కనుక ఉన్నట్లైతే, నీ కపుడు నా హృదయం తెలిసే వుంటుంది. ముక్తి కావాలని అడగనని, ఇతరులు అర్థించేదాన్ని దేన్నీ నేనర్థించననీ నీకు తెలుసు. ఈ జాతి నుద్ధరించు బలం కావాలని మాత్రమే అర్థిస్తున్నానని నీకు తెలుసు. నేను ప్రేమించే ఈ ప్రజల కోసం బ్రతకాలని, వారి కోసం పనిచేయనీయమనీ అర్థిస్తున్నానని నీకు తెలుసు". యోగ సాక్షాత్కారం పొందాలని చాలా కాలం పెనగులాడాను, చివరికది కొంతవరకు సాకారమైంది. కాని నేను అత్యధికంగా ఏం కావాలని అభిలషించానో ఆ విషయంలో సంతృప్తి లభించలేదు. అటువంటి సమయంలో జైలుగది ఏకాంతంలో దాని కోసం మళ్లీ అడిగాను. "నీ ఆదేశం ఏమిటే చెప్పు, ఏం చేయాలో, ఎలా చేయాలో నాకు తెలియడం లేదు. సందేశం పంపించు." యోగంలో వుండగా

Sri Aurobindo in Alipore Jail Records

రెండు సందేశాలు అందాయి. ఈ జాతి నుద్ధరించడం అనే కార్యాన్ని నీ కప్పగించాను. త్వరలోనే నీవు జైలునుండి విడుదలయ్యే సమయం వస్తుంది. ఎందుకనంటే ఇపుడు నీకు శిక్షపడడంగాని, లేదా ఇతరులు చేయవలసి వున్నట్లుగా దేశం కోసం బాధపడ్తూ నీవు కాలం వెళ్లబుచ్చడంగాని నా సంకల్పం కాదు. నా కార్యనిర్వహణకు నిన్ను పిలిచాను, నీ వడిగినందునకు నేనిచ్చే ఆదేశం ఇదే." రెండో సందేశం ఇలా అందింది. "ఈ సంవత్సరకాల ఏకాంతవాసంలో నీకు కొంత అనుభవాన్నిచ్చాను. నీకు దేన్ని గురించైతే సంశయాలున్నాయో, దాన్ని గురించి కొంత తెలియచేసాను, అదే హిందూమతంలోని సత్యం. దీన్నే, ఈ మతాన్నే నేను ఉద్ధరించి ప్రపంచం ముందు పెడ్తున్నాను. ఈ మతధర్మాన్నే ఋషులు, యోగులు, భగవదవతారాల ద్వారా పరిపూర్ణం చేసి, అభివృద్ధి చేసాను. అదిప్పుడు జాతుల మధ్య నా పని చేయడానికి ముందుకెళ్తోంది. ఇదే సనాతన ధర్మం. నీకిదివరకు నిజంగా తెలియని దేనిని నీకిపుడు తెలిసేట్లు చేసానో ఆ శాశ్వతమతం ఇది. నీలోని అజ్ఞేయవాదికి, సంశయాత్మునికి సమాధానం ఇచ్చాను. ఎందుకనంటే నీకు వెలుపల, నీ అంతరంగంలోనూ, భౌతికమైనవి, అంతర్గతమైనవి, నీకు సంతృప్తి కలిగించిన ఋజువులు చూపాను. సనాతనధర్మం కోసం, వాళ్లు గొప్పవాళ్లు కావాలి, ప్రపంచం కోసమేగాని వాళ్లకోసం కాదు వాళ్లు గొప్పవాళ్లయేది అనే పలుకునే నీవు బయటకు వెళ్లిన పిదప వాళ్ల కెపుడూ విన్పించు. ప్రపంచసేవ చేయడానికే నేను వాళ్లను స్వతంత్రులను చేస్తున్నాను, వాళ్లకు స్వేచ్ఛనిస్తున్నాను. కనుక భారతదేశం పునరుత్థానం కావాలని చెప్పినప్పుడు, ఉత్థానమయ్యేది సనాతనధర్మం. భారతదేశం గొప్పది గావాలన్నపుడు, గొప్పదయ్యేది సనాతనధర్మం. భారతదేశం తనను తాను విశాలం చేసుకోవాలి, విస్తరించాలి అని చెప్పినప్పుడు ప్రపంచంపై విశాలంగా విస్తరించేది సనాతనధర్మం. ధర్మం కోసం, ధర్మం వల్ల భారతదేశం నిలుస్తుంది. మతాన్ని గొప్పగా చూపడమంటే, దేశాన్ని గొప్పగా చూపడం, సర్వే సర్వత్రా, మానవులందరిలోనూ, వస్తువు లన్నింటియందూ నేనున్నానని చూపించాను. ఈ ఉద్యమంలోనూ, దేశంకోసం శ్రమించేవాళ్లలోనూ మాత్రమే గాదు, వారిని వ్యతిరేకించేవాళ్లలో వారి దారి కడ్డుగా నిలిచేవాళ్లలో గూడా నేనే పనిచేస్తున్నాను. నేను ప్రతిదేహంలోనూ పనిచేస్తున్నాను. మనుష్యులు ఏమి ఆలోచిస్తున్నా, ఏ కర్మ చేస్తున్నా నా కార్యానికి సాయపడడం కంటె వేరే ఏదీ చేయలేరు. వాళ్లు కూడా నా

కార్యమే నిర్వహిస్తున్నారు, వాళ్లు నాకు శత్రువులు కాదు. నా ఉపకరణాలు. ఎటు పోతున్నావో తెలియకపోయినా నీ చర్య లన్నింటి ద్వారా ముందుకే పోతు న్నావు. నీ వొకటి చేయాలనుకొంటావు మరొకటి చేస్తావు. ఒక ఫలితానికి లక్ష్యంగా పనిచేస్తావు. దానిని భిన్న మైన లేదా వ్యతిరేకమైన ఫలితాలకే నీ చర్యలు దారి తీస్తాయి. ప్రజల్లోకి పోయి పనిచేస్తున్నది దైవశక్తే. చాలా కాలం నుండి ఈ పునరు త్థానానికి జాతిని సన్నద్ధం చేస్తున్నాను. ఇపుడా సమయం ఆసన్న మైంది. అది నెరవేరేట్లు దాన్ని నడిపేది నేను."

ఇదే నేనిపుడు మీకు చెప్పవలసి వున్నది. మీ సభ పేరు "మతసంరక్షణ సభ". బాగుంది. మతసంరక్షణ అంటే మతాన్ని రక్షించడం, పునరుత్థానమైన హిందూమతాన్ని ప్రపంచం ముందు నిలబెట్టడం. అదీ, మన ముందున్న కార్యం. కాని హిందూమతమంటే ఏమిటి? హిందూజాతి దానిని నిలబెట్టుకొని వుంచుకొన్నది గనుక అది హిందూమతమైంది. ఈ ద్వీపకల్పంలో, సముద్రాల, హిమాలయాల ఏకాంతంలో అది పెంచి పోషించబడింది గనుక అది హిందూమతమైంది. ఈ పవిత్ర పురాతన గడ్డపై దానిని కాపాడవలసిన బాధ్యత యుగాల నుండి ఆర్యజాతి కప్పగించబడింది గనుక అది హిందూమతమైంది. కాని అది ఒక దేశ ఎల్లల మధ్య గిరిగీసి బంధించబడి లేదు. ప్రపంచంలో కొన్ని హద్దులకు పరిమితమైన ఒక భాగా నికి ప్రత్యేకమైనది కాదు. హిందూమతం అని మనం చెప్పుకొనేది నిజానికి శాశ్వత మైన మతం. ఎందుకనంటే అది ఇతర మతాలన్నింటినీ ఆలింగనం చేసుకొన్న విశ్వజనీన మతం. ఒక మతం విశ్వజనీనం కాకపోయినట్లైతే అది శాశ్వతం కాలే దు. ఒక సంకుచిత మతం, ఒక తెగకు పరిమితమైన మతం, కొద్దికాలం మాత్రమే, పరిమిత కార్యం కోసమే మనగలుగుతుంది. విజ్ఞానశాస్త్రి ఆవిష్కారాలను, వేదాంత విషయవిచారణలను ముందుగానే గ్రహించి వాటిని తనలోనికి స్వీకరించడం ద్వారా, వాటి నధిగమించి చూడగల మతం ఇదొక్కటే. భగవంతునికి మనకుగల సన్నిహి తత్వంతో మానవాళిని ప్రభావితం చేసి మనిషి భగవంతుని సమీపించడానికి గల సాధ్యమైన సమస్త ఉపాయాలను తన విశాల పరిధిలోనికి ఇముడ్చుకోగల మతం ఇదొక్కటే. భగవంతుడు మానవులందరిలోనూ వస్తువు లన్నింటి యందూ ఉన్నా డు, అతనిలోనే మనం చరిస్తున్నాం. అతనిలోనే మన అస్తిత్వం ఉంది అని సర్వమ తాలు అంగీకరించిన సత్యాన్ని ప్రతిక్షణం ఒత్తిచెప్పే మతం ఇదొక్కటే. ఈ సత్యాన్ని

గ్రహించి, నమ్మగలిగేట్లు మనల్ని తయారుచేయగల, మన అస్తిత్వపు ప్రతి అంశం ఆ సత్యాన్ని నిజం చేసుకొనేట్లు చేయగల మతం ఇదొక్కటే. ప్రపంచమంటే వాసుదేవునికిలీల అని ప్రపంచానికి చూపగల మతం ఇదొక్కటే. ఆ లీలలో మనకు సంబంధించిన భాగంలో సూక్ష్మాతిసూక్ష్మ నిబంధనలను, ఉదాత్తమైన నియమాలను ఎంత బాగా ఆచరించగలమో చూపగల మతం ఇదొక్కటే. ఏ విధమైన అత్యల్ప విషయంలో గూడా మతం నుండి జీవితాన్ని వేరుచేయని మతం ఇదొక్కటే. అమృతత్వమంటే ఏమిటో తెలిసిన, మృత్యువు, నిజం అన్న భావనను, మన నుండి పూర్తిగా తొలగించివేసిన మతం ఇదొక్కటే.

ఈ రోజు మీకు విన్పించడానికి, నా నోట పలికిన మాట ఇదే. నేను మాట్లాడుదామనుకొన్నది నాకు దూరమైంది. నా కిచ్చిన దానిని మించి నేను పలుకవలసిందేమీ లేదు. నాలో ప్రవేశపెట్టబడిందీ పలుకే, దాన్నే నేను మీకు చెప్పగలిగాను. మీకు చెప్పవలసిన వున్న ఆ పలుకును విన్పించడం పూర్తైంది. నాలోని ఈ శక్తితో ఇంతకు ముందొకసారి మీతో మాట్లాడాను. ఇది రాజకీయ ఉద్యమం కాదని, జాతీయత అనేది రాజకీయాలు కాదని, అదొక మతమని, ఒక సిద్ధాంతసారమనీ, విశ్వాసమనీ అప్పుడు చెప్పాను. అదే విషయాన్ని మళ్ళీ ఇపుడు చెప్తున్నాను. కాని మరో విధంగా చెప్తున్నాను. జాతీయత అంటే కొన్ని సూక్తులపై ఒక నమ్మకం కాదు, ఒక మతం కాదు, ఒక విశ్వాసం ఇంకెంత మాత్రం కాదు. సనాతనధర్మమే మన జాతీయత. ఈ హిందూజాతి సనాతనధర్మంతో పుట్టింది. సనాతనధర్మంతో జీవిస్తుంది, సనాతనధర్మంతోనే అభివృద్ధి చెందుతుంది. సనాతనధర్మం క్షీణించినపుడు దానితోపాటే క్షీణిస్తుంది. సనాతనధర్మం నశించగలిగినదైతే, సనాతనధర్మంతోనే హిందూజాతి నశిస్తుంది. జాతీయత అంటే సనాతన ధర్మమే.

మీకీ రోజు విన్పించవలసి వున్న సందేశమిదే.

అనువాదం: కె. వి. రావు

(*SABCL* Vol. 2, pp. 1-10; also *CWSA* Vol. 8, pp. 3-12)

జాతీయత అంటే కొన్ని సూక్తులపై ఒక నమ్మకం కాదు, ఒక మతం కాదు, ఒక విశ్వాసం ఇంకెంత మాత్రం కాదు. సనాతన ధర్మమే మన జాతీయత.

శ్రీఅరవిందుల నాలుగు సంసిద్ధులు, మహాకార్యం

శ్రీఅరవిందుల యోగమూ, ఆధ్యాత్మిక సిద్ధాంతమూ నాలుగు గొప్ప సంసిద్ధుల మీద స్థాపితమైనాయి. 1910 వ సంవత్సరంలో పాండిచేరి రాకముందే వీటిలో రెండింటి ఉపలబ్ధి కలిగింది. మొదటిది: నిశ్చలనీరవత, స్థలకాలరహిత బ్రహ్మం యొక్క ఉపలబ్ధి. దీనిని వారు 1908 లో లేలేగారితో కలిసి ధ్యానించే సమయంలో సాధించారు. ఇందువల్ల మొదట్లో కలిగిన ప్రపంచం పూర్తిగా మిథ్య అనే అవగాహన రెండవ సంసిద్ధి తరువాత తుడిచిపెట్టుకుపోయింది. ఈ రెండవ సంసిద్ధి 1908-09 మధ్యకాలంలో ఆలీపూరు జైల్లో ప్రాప్తించింది. విశ్వచేతన, సమస్త జీవులూ, అస్తిత్వం కలిగిన సమస్తమూ దైవంగా దర్శించారు. జైలులో ధ్యానం శ్రీఅరవిందులు ఇతర రెండు సంసిద్ధులను సిద్ధింపజేసుకొనే మార్గంలోనే వుండి వున్నారు. ఒకటి నిష్క్రియ, సక్రియ బ్రహ్మంను తన రెండు పార్శ్వములుగా కలిగిన మహోన్నత సత్యదర్శనం, రెండు అతిమనస్సుకు దారితీసే ఉన్నతచేతనాస్తరాల దర్శనం.

"శాశ్వత సంసిద్ధి మరియు పరబ్రహ్మంలో ఆవాసం" సంసిద్ధిని శ్రీఅరవిందులు 1912 నాటికల్లా పొందారు. ఉన్నతచేతన లోనికి ఆరోహణ, భౌతికచేతన లోనికి ఆయా స్తరాల శక్తిని తీసుకురావడం అనే ప్రక్రియ కొనసాగింది. మనస్సు, అతిమనస్సుల మధ్యగల స్తరాలలో అత్యున్నత స్తరమైన "అధిమానస దైవం" భౌతికంలోనికి 1926 వ సంవత్సరం నవంబరు నెల 24 వ తేదీన అవతరించడం ద్వారా వీరి కృషికి కిరీటం పెట్టినట్లైంది. ఇది అతిమనస్సు స్వీయ అవతరణకు సన్నాహక అవతరణగా రూపుదాల్చింది. "మానవాళిలోని మహోన్నతులంతా కలగన్న పరిపూర్ణత ప్రాప్తింపజేయు" సన్నాహక అవతరణగా ఇది రూపుదాల్చింది.

1926 వ సంవత్సరం నుండి శ్రీఅరవిందులు అతిమానస అవతరణను సాధించడానికి ఆధ్యాత్మికంగా కృషిచేస్తూ దాని ఆగమనాన్ని వేగవంతం చేయడానికి 1950 లో భౌతికదేహాన్ని విడిచిపుచ్చారు.

అనువాదం: కె. వి. రావు

పరమావిష్కారము

(The Supreme Discovery)

మనం సర్వసమగ్రంగా పురోగతి సాధించాలంటే, మన అంతరంగ చైతన్యంలో బలిష్టమైన, పవిత్రమైన ఒక మానసిక సమన్వయం నిర్మించుకోవాలి. మనం బయటి ప్రపంచం నుండి ఇంద్రియచాపల్యాలను ఎదుర్కొనే రక్షణవలయంగా అది పనిచేస్తుంది. అంతేకాదు మనం తప్పుదారి తొక్కకుండా నిరోధించే లక్ష్మణరేఖలాగ అది ఉపయోగపడుతుంది. జీవనసాగరయానంలో మనకు దారిచూపే దీపకాంతిగా అది సహాయపడుతుంది.

ప్రతివ్యక్తి తన ఆకాంక్షలకు, సంబంధాలకు, మేధోపరమైన ధోరణులకు తగినట్లు ఈ మానసిక సమన్వయాన్ని నిర్మించుకోవాలి. అది సజీవంగా తేజోమయంగా వుండాలంటే, మన అంతరంగ కేంద్రాలలోని పరమాత్మ దీప్తికి సంకేతంగా మేధోపరంగా ప్రాతినిధ్యం వహించే భావనపై అది ఆధారపడాలి. ఆ పరమాత్మే మనకు జీవం, మనకు కాంతి. అన్ని యుగాలలో, అన్ని దేశాలలో మహనీయమైన గురువులు వివిధ రూపాలలో మహోదాత్త భావజాలంతో ఈ సమన్వయాన్ని ప్రబోధించారు.

ప్రతివ్యక్తిలోని ఆత్మ, విశ్వపరివ్యాప్తమైన ఆత్మ ఒక్కటే. ఇప్పుడున్న సర్వస్వం అనంతకాలం నుండి సూత్రరీత్యా, సారభూతంగా ఉన్నది. అటువంటప్పుడు, ఆత్మకు ఆత్మయొక్క ఆవిర్భావమూలానికి తేడా ఎందుకు చూడాలి? మనకు మొదట్లో మనం నిక్షిప్తం చేసినదానికి తేడా ఎక్కడ? "మన మూలం మన దైవము, మనం ఒక్కటే" అన్నది నిరంతర సత్యం. మన ప్రాచీన సాంప్రదాయాలు, భువన మానవాళికి అందించిన అద్భుత ప్రబోధం అది. భగవంతునికి మనకు మధ్య సన్నిహిత, ప్రగాఢబంధం కాదది. అది నిజమైన సాయుజ్యం. (ఏకత్వం)

దైవాన్ని అన్వేషించే వ్యక్తి అందని శిఖరాగ్రానికి నెమ్మదిగా తిరిగి ఆరోహించడానికి యత్నించినప్పుడు ఈ అజ్ఞేయ అనంతంలో తన జ్ఞానం, తన అంతఃస్ఫూర్తి ఒక్క అడుగు ముందుకు తీసుకొని వెళ్ళలేవు., అది అతను విస్మరిస్తాడు. తాను సాధించతలచుకొన్నది, తనకు చాలా దూరంగా ఉన్నదని తాను అనుకొన్నది తనలోనే మెరుస్తున్నదని అతను తెలుసుకోలేడు. మనిషికి తనలోని తన

ఆవిర్భావమూలాన్ని గూర్చి ఎరుకలేనప్పుడు, ఆ మూలాన్ని ఎలా తెలుసుకోగలడు?

తనకు తాను అర్థం చేసుకొని, తనకు తాను తెలుసుకొన్నప్పుడే ఈ పరమావిష్కారాన్ని (The Supreme Discovery) దర్శించగలడు. బైబిల్‌లోని పురాతన ప్రధాన గురువులాగ — "భగవంతుని దివ్యధామం ఇక్కడే ఉంది. నేను తెలుసుకోలేకపోయాను." అని ఆశ్చర్యం వ్యక్తం చేస్తాడు.

అందుచేత ఈ ఉదాత్త, సముజ్వల భావాన్ని వ్యక్తం చేయాలి. ఈ భౌతికప్రపంచాల సృష్టికర్త్రిణి అదే అదే. భూస్వర్గాలకు ఆక్రమించే వాక్కును ప్రపంచమానవాళికి ఆవిష్కరించాలి. ఆ వాక్కేమిటో తెలుసా — "నేను ఈ సృష్టి సర్వత్రా అందరిలోనూ భాసిస్తున్నాను."

అందరికీ (ఈ పరమ రహస్యం) తెలిసినప్పుడు వాగ్దానం చేయబడిన మహాపరివర్తనల మహత్తరమైన సమయం మనకు అందివస్తుంది. ప్రతి అణువులోను అంతర్నిక్షిప్తమైన భగవత్ భావసూచికాచలనాన్ని గుర్తించినప్పుడు, ప్రతిజీవిలోనూ భగవత్ సాన్నిధ్య విద్యుల్లతను వీక్షించగల్గినప్పుడు, తన సోదరునిలోను దైవాన్ని చూడగల్గినప్పుడు, ప్రకృతిని కృంగదీస్తున్న చీకటి, అసత్యం, అజ్ఞానం, బాధలను తుడిచిపెడ్తూ ఉషోదయమవుతుంది. ప్రకృతి, దైవపుత్రుల సాక్షాత్కారం కోసం, శోకిస్తూ నిరీక్షిస్తోంది.

సూర్యుడు మన జీవితాన్ని ప్రదీప్తం చేస్తున్నట్లు ఈ ఆలోచన మన స్మృతిపథంలో వెలుగులు వెలార్చుతూ ఉండాలి. మిగిలిన సమస్త ఆలోచనల సారసంగ్రహమే అది.

ఆ ఆలోచననే నేనివ్వాళ గుర్తుచేస్తున్నాను. ఆ ఆలోచనను మనం అరుదైన అమూల్యాభరణంగా మన గుండెల్లో దాచుకొని మన జీవనమార్గంలో ప్రయాణించాలి. అంతకన్నా మించిన నిధి లేదు. మనలోని చైతన్యాన్ని ఆ ఆలోచన కాంతివంతం చెయ్యాలి. రూపాంతరం చెందించాలి.

అప్పుడు ఆ ఆలోచన జీవులందరిలోనూ, సర్వవస్తురాశిలోనూ భాసిస్తున్నదని తెలుసుకొంటాము. ఈ మహాప్రపంచంలోని పరమాద్భుత ఏకత్వాన్ని అనుభవించగల్గుతాం.

మన అల్పసంతోషాల నిరర్థకత్వాన్ని, మన బుద్ధిహీన పోట్లాటలను, మన సంకు

చిత కాంక్షలను, మన గుడ్డి కోపావేశాలను అప్పుడు అర్థం చేసుకోగల్గుతాం. మన తప్పులు మన కన్ను లెదుటే కరిగిపోవనడం, మన పరిమిత వ్యక్తిత్వం కట్టుకున్న చిట్టచివరి రక్షక కందకాలు కుప్పకూలిపోవడం, మన జడమయమైన అహంకారం నశించిపోవడం మనం గమనిస్తాము. నిజమైన ఆధ్యాత్మిక మహోదాత్త స్రవంతిలో మనం కొట్టుకుపోతాం. మనల్ని సంకుచిత సరిహద్దురేఖల నుండి విముక్తి కల్గించేది అదే.

వ్యష్టి ఆత్మ, విశ్వ ఆత్మ ఒక్కటే. ప్రతి ప్రపంచంలో, ప్రతి జీవిలో, ప్రతి వస్తువులో, ప్రతి అణువులో భగవత్ సాన్నిధ్యం ఉంది. దాన్ని అభివ్యక్తం చేయడమే మానవకర్తవ్యం.

దానిని సాధించాలంటే తనలోని దైవసాన్నిధ్యాన్ని తెలుసుకొనే చైతన్యవంతులు కావాలి. దీనిని సాధించడానికి కొందరు నిజమైన శిక్షణ పొందాలి. క్రమశిక్షణతో మెలగాలి. అహంకారంతో కూడిన జీవితం కఠినాతికఠినమైనది. ఈ అహంకారసత్వం సమస్తాన్ని మింగివేస్తుంటుంది. ఈ అహంకారంపై పోరాటం సుదీర్ఘ మైనది. బహుబాధాకరం. అది మార్పుకు లొంగదు. దీనికి విరుద్ధంగా మరి కొందరు మరింత ఆధ్యాత్మికంగా పురోగమించినందువల్ల, వారి మనస్సు నవనీతంలాంటిదై, ఏ మార్పునకైనా లొంగుతారు. తమ వ్యక్తిత్వం సంగతి మరచిపోయి మరింత విశాలంగా ఆలోచిస్తారు. తమలోని అంతులేని దివ్యత్వం వైపు సులభంగా ఆకర్షితులవుతారు. అయితే వారు కూడా ప్రతి రోజూ క్రమపద్ధతిలో, పరివర్తనకు ప్రయత్నించాలి. అప్పుడు వారిలోని పవిత్రకాంతి మసకబారదు.

అయితే అంతర్గత ప్రగాఢచైతన్యం సిద్ధించినట్లయితే మన జీవనదృక్కోణం ఎంతగా మారిపోతుందో! ఎంత విస్తృతావగాహన కలుగుతుందో! కారుణ్యామెంతగా పెరుగుతుందో!

ఈ విషయమై ఒక ఋషి ఏమన్నాడో చూడండి — నీచాతినీచమైన వ్యక్తిలో సహితం నివసించే దైవాన్ని చూడగల స్థితికి మనలో ప్రతి ఒక్కరు చేరుకోవాలి. అతనిని నిరసించకుండా ''ఓ తేజోమయదైవస్వరూపమా! లే! నీవెప్పుడూ నిర్మల జ్యోతిర్మయుడివే. నీకు జననమరణాలు లేవు. నువ్వు అఖిల శక్తిస్వరూపుడైన దైవానివే. నీ నైజాన్ని అభివ్యక్తం చెయ్యి" అని అతనితో చెప్పాలి.

శ్రీమాత

ఈ మనోహర ప్రవచనాన్ని ఆచరణలో పెడదాం. ఒక అద్భుతం జరిగినట్లు మన చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచం రూపాంతరం చెందుతుంది.

నిజమైన, చైతన్య ప్రదీప్తమైన, వివేచనాత్మకమైన ప్రేమ అంటే అదే. ఈ సృష్టి బాహ్యరూపం వెనుక ఏముందో ఆ ప్రేమ చూడగలదు. మాటలతో పనిచే యకుండా సర్వాన్ని అర్థం చేసుకోగలదు. ఎన్ని అవరోధాలు ఎదురైనా అంతరాంతరాలలో ఎప్పుడూ సంభాషిస్తూనే ఉంటుంది.

మన చైతన్యపు టగాథాలనుండి మన వైపుకు వంగిన ఈ మహనీయ, సముదాత్త, దివ్యప్రేమ ముందు మన ఉద్వేగాలు, కోరికలు, వేదనలు, హింసాదౌర్జన్యాలు, మన కన్నీళ్లు, మన పోరాటాలు, మన లోపలి ఉత్తుంగ కల్లోల తరంగాలు — ఏ పాటివి. ఏదో చేతకాని ఊహల కుంచెతో వాటికి మనం ఏవో నాటకీయమైన రంగులు పులుముతుంటాం. ఈ ప్రేమ మన బలహీనతలపట్ల సహనం చూపుతుంది. మన తప్పుల్ని దిద్దుతుంది, మన గాయాలకు అమృతస్పర్శ అందిస్తుంది. పునరుజ్జీవన స్రవంతులలో అది మన చైతన్యాన్ని మంత్రజలాభిషేకం చేయిస్తుంది.

ఈ లోపలి దైవం మన ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా మనపై తనను తాను విధించుకోదు. అది బెదిరించదు. అది మనల్నుండి ఏమీ కోరదు. అది మనకు వరాలు ఇస్తుంది. అది తనకు తాను అర్పించుకొంటుంది. — అందరిలోనూ, అన్ని వస్తువులలోనూ దాగి ఉంటుంది. తనను తాను మరచిపోతుంది. అది ఎప్పుడూ నేరారోపణ చేయదు. ఏనాడు తీర్పు నివ్వదు, శపించదు, ఖండించదు. ఎటువంటి ఆంక్షలు లేకుండా నిరంతరంగా పరిపూర్ణత్వం సాధించిపెడుతుంది. దూషించకుండా సరిదిద్దుతుంది. అసహనం ప్రదర్శించకుండా ప్రోత్సహిస్తుంది. ప్రతి వ్యక్తి అందుకోగల సర్వసంపదలతో సుసంపన్నం చేస్తుంది. ఆమె తల్లి లాంటిది. ఆ ప్రేమ ఫలాన్నిస్తుంది; పోషిస్తుంది; కాపాడుతుంది; కాపాలా ఉంటుంది; సలహా యిస్తుంది; ఓదార్చుతుంది. దానికి అన్నీ అర్థం అవుతాయి కాబట్టి ప్రతిదానినీ సహిస్తుంది, క్షమిస్తుంది. దేనికైనా ఆశ కల్పించి సన్నద్ధం చేస్తుంది. సమస్తాన్ని తనలో ఇముడ్చుకుంటుంది. అందరికీ చెందని దానిని తన సొంతం చేసుకోదు. అందరిని పరిపాలిస్తుంది. అందరికీ సేవకురాలు. ఆమెతో రారాజులు కాగోరేవారు, ఆమెలో

దేవతలుగా విరాజిల్లేవారు అల్పులైనా, అధికులైనా, నియంతలు కాకుండా ఆమె లాగే తన సోదరులందరికీ సేవకులు అవుతారు.

మానవాళి సేవకులుగా వినమ్రపాత్ర వహించడం ఎంత సుమనోజ్ఞం! అందరి లోను వుండే భగవంతుని, సృష్టి సమస్తంలో దీపించే దైవప్రేమను మానవాళికి అందించే కాంతిదూతలు, క్రాంత దార్శనిక సమావిష్కర్తలుగా పాత్ర నిర్వహించడం ఎంతటి రమణీయ అదృష్టం!

వారి అడుగుజాడలలో, వారి ఆదర్శపుకాంతి వెల్లువలో మనం నడిచేవరకు, వారిలాగ నిజమైన సేవకులుగా, మారేవరకు మనం ఆ దివ్యప్రేమలో పునీతులమవుదాం. పునరుజ్జీవం పొందుదాం. పూర్ణపరివర్తనం చెందుదాం. ఆ దివ్యప్రేమ మన నరనరాలలో పరివ్యాప్తమవడానికి అవకాశం ఇద్దాం. ఈ అద్భుత ఉపకరణాన్ని, ఈ భౌతికదేహాన్ని భగవానునికి అర్పిద్దాం. ఏమాత్రం సంకోచించకుండా, ఏమీ దాచుకోకుండా ఆత్మార్పణ చేసుకొందాం. అప్పుడు జీవితరంగంలో ప్రతి భూమికలో ఈ శరీరం తనలోని యుక్తుల్ని మానవాళికి ధారపోసేందుకు దైవం సన్నిద్ధం చేస్తుంది.

దివ్యప్రయోజనానికి ఆత్మను అంకితం చేసుకొనే ఈ మహత్కార్యానికి ఏ ఉపకరణాలైనా మంచివే. ఏ పద్ధతులైనా విలువైనవే. లక్ష్యాన్ని సాధించాలన్న మన సంకల్పం నెరవేరడంలో మనం సహనంతో ఉండాలి. ఏ విషయాన్ని అధ్యయనం చేసినా, ఏ పనిచేసినా, ఏ వ్యక్తిని కలుసుకున్నా అవన్నీ కూడా మనకు మన ఈ మార్గంలో ఒక సూచనను, ఒక సహాయాన్ని, ఒక మార్గదర్శక కాంతిరేఖను అందచేస్తాయి.

ముగించే ముందు, కొద్దిగా మరికొన్ని పేజీలు జతపరుస్తాను. అవి — నిరర్థకమైన ప్రయత్నాలు చేసినవారి కోసం, మార్గమధ్యంలో గోతులలో పడినవారి కోసం, తమ బలహీనతలను చూసినవారి కోసం, తమ ఆత్మవిశ్వాసం, ధైర్యం కోల్పోయేవారి కోసం అగ్నిపరీక్ష లెన్నెన్నో, మనుష్యులను ప్రక్షాళణం చేసే ఎన్నో అగ్ని జ్వాలలు చుట్టుముట్టిన ఒక సాధకుడు వ్రాసిన పేజీలు మీకు చదివి వినిపిస్తాను. బాధలుపడేవారి హృదయాలలో ఆశారేఖను అవి పునః ప్రజ్వరిల్లచేస్తాయి.

జీవితంలో నిరాశలో కృంగిపోయి, బాధాసర్పదష్టులైనవారు, పతనమైనవారు, మేము ఓడిపోయాం అనుకునేవారు ఒక స్నేహితుని మాటలు వినండి. మీ

బాధలు అతనికి తెలుసు. వాటిలో తనూ పాలుపంచుకున్నాడు. ఈ లోకం, విధిపెట్టే బాధల్ని అతనూ పొందాడు. నీలాగే ప్రతిరోజూ ఎంతో భారంతో అనేక (కోరికల) ఎడారులు దాటాడు. అతనికి ఆకలి, దాహం, ఏకాంతం, సమాజంచేత పరిత్యజించబడడం — అన్నీ తెలుసు. అన్నింటికన్న బహుక్రూరమైనది — హృదయం ఏకాంతంగా, దిక్కులేక విలవిల్లాడడం అతనికి తెలుసు. అయ్యో! సందేహాలు, తప్పులు, పొరపాట్లు, వైఫల్యాలు, బలహీనతలు అన్నీ తెలుసు.

మరి అతను అంటాడు — ధైర్యం! ప్రతి ఉదయం తూర్పున ప్రభవించే సూర్యుని తొలి ప్రభాతకిరణాలు అందించే పాఠం విను. అది ఆశాపాఠం. ఓదార్పు సందేశం. ఆవేదనలో తరిగి అశ్రువులు రాలుస్తూ, వణకిపోయే నీవు, నీ రుగ్మతలకు అంతేలేదని కుమిలిపోయే నీవు — నీ బాధల్నుండి నిష్కృతి ఇదిగో! చూడు! ఉదయంలేని రాత్రి లేదు. చీకటి దట్టంగా అలుముకున్నవేళ ఉషోదయమవుతుంది. సూర్యరశ్మి కరిగించలేని మంచుతెర లుండవు. సూర్యుడు బంగారుపూత పూయని నల్లమబ్బు ఉండదు. ఏదో ఒక రోజు ఇంకని నీ కన్నీరుండదు. మెరిసే విజయ (ఇంద్ర) ధనుస్సు అనుసరించని తుఫాను లేదు. కరగని హిమసమూహాలు లేవు. తేజోమయవసంతంగా మార్చలేని శీతల ఋతువు ఉండదు.

నీకు వైభవంగా మారని నైరాశ్యం లేదు. ఆనందంగా మారని దుఃఖం లేదు. విజయంగా మారలేని అపజయం లేదు. ఉన్నత ఆరోహణగా మారని పతనం లేదు. జీవన తేజోకేంద్రంగా మారని ఏకాంతం లేదు. సుమధుర సామరస్యస్వరాలుగా మారని అపశ్రుతులు లేవు. ఒక్కొక్కసారి ఇరువురి మనుష్యుల మధ్య ఆపోహ, పరస్పరం సంభాషించుకోవటానికి రెండు హృదయాలపై వత్తిడి తేవచ్చు. శక్తిగా మారని అనంత బలహీనత లేదు. మహోత్కృష్ట శక్తిహీనతలోనే సర్వశక్తిస్వరూపం తనకు తాను సమావిష్కృతమవుతుంది.

విను బిడ్డా! నిరాశలో మ్రగ్గి, కుమిలిపోతూ సర్వాస్వాన్ని కోల్పోయిన నువ్వు ఇంతకు ముందు ఎప్పుడూ కానంత గొప్పవాడివి. లోలోతులలో మేలుకొంటున్న నువ్వు శిఖరాలకు ఎంత చేరువుగా వున్నావో నీకు తెలుసా! అగాధం ఎంత లోతైతే ఔన్నత్యాలు అంతగా ఆవిష్కరించబడుతాయి.

అనంతాలలోని ఉదాత్త మహనీయశక్తులు భౌతికపదార్థంలోని దట్టమైన యవనికలలోనే ఇమిడిపోతాయని నీకు తెలియదా! ఓహో! మసకబారిన కమనీయతలలో

ఏమీ, ఆ సార్వభౌమ ఉదాత్త ప్రేమరాగబంధ వికసనం, సార్వభౌమదీప్తి నీడలో దర్శనీయమయ్యే పరితాపం!

ఏ పొరపాటైనా, ఏ అగ్నిపరీక్షయినా నిన్ను కృంగదీస్తే, ఆవేదనల అగాధంలో నువ్వు కూరుకొనిపోతే అక్కడే, అక్కడే దివ్యప్రేమ, దివ్యాశీస్సులు నిన్ను చేరుకుంటాయి. దుఃఖపడకు. నిన్ను ప్రక్షాళితం చేసే బాధాగ్నిశిఖల నుండి నువ్వు తప్పుకున్నావు. మహోజ్వల అధిరోహణలు నీవే! నీవే!

నువ్వు నిరామయమైన లోయలలో ఉన్నావు. నిశ్శబ్దం చెప్పే రహస్యాలు విను. నిన్ను లోగడ పొగిడే మాటలన్నీ చెవులకు సంతోషం కలిగించి వుంటాయి. కాని నిశ్శబ్దం పలికే దివ్యవాక్కులు నీ ఆత్మకు ఆనందం కల్గిస్తాయి లోలోతులలో ప్రతిధ్వనిని నిదుర లేపుతాయి. దివ్య సరళీస్వరాల మంత్రధ్వానం అది.

గాఢాంధకారపు టగాధాలలో నువ్వు నడుస్తున్నావు. చీకటిలో దాగి ఉన్న అమూల్య నిధుల్ని పోగుచేసుకో. సూర్యకాంతిలో నీ బుద్ధిని వికసింపచేసే మార్గాలు ప్రకాశమానమవుతాయి. కాని చీకటిరాత్రిలోని శ్వేతజ్యోతిస్సీమలలో పరిపూర్ణ మార్గాలు నిక్షిప్తమై ఉన్నాయి. ఆధ్యాత్మిక సంపదలు రహస్యంగా దాగి ఉన్నాయి.

నీవన్ని కోల్పోతావు. అదే, అదే పూర్ణత్వప్రాభవానికి దీప్తిపథం. నీ వద్ద ఏమీ లేనపుడే, నీకు సర్వస్వం ఇవ్వబడుతుంది. చిత్తశుద్ధిగల సత్యవ్రతులకు చెడు పోయి మంచి లభిస్తుంది.

భూమిలో నాటే ప్రతి ఒక్క బీజం నుండి వేలకొలది మొలకలెత్తుతాయి. బాధాగ్ని విహంగం రెక్కల చప్పుడు దివ్యరోచిస్సు విలయవిహారం సుమా!

శత్రుమూక మనిషిని తరిమికొట్టి, అతనిని నశింపచేయడానికి చేసే ప్రతి రక్కసి చర్య అతనిని మహోన్నతునిగా తీర్చిదిద్దుతుంది.

ప్రపంచాల ఆవిర్భావగాథను విను! అటు చూడు. మహావిరోధి గెలిచేటట్లు కనిపిస్తున్నది. తేజోరూపాలను చీకటిలోకి విసిరేశాడు. రాత్రి అంతా నక్షత్రాలతో నిండి పోయింది. ప్రపంచ సామ్రాజ్య పూర్ణవైభవాన్ని దెబ్బతీశాడు. ప్రపంచ సామరస్యాన్ని చిన్నాభిన్నం చేశాడు. విభజించి, విభజించి, ఆ శకలాలను అనంతం నాలుగు దిశల వైపు విసిరేశాడు. ఓహో! ఆ ధూళికణాలన్నీ బంగారు బీజాలుగా మారాయి. అనంతం అంతా పసిడిపంటగా మారింది. అసంఖ్యాక లోకాలతో అది నిండిపోయింది. విశ్వాంతరాళం విశాల కక్ష్యలోని చిరంతన కేంద్రబిందువు చుట్టూ అవి తిరగ

నారంభించాయి. విభజన సైతం మరింత సుసంపన్న మైన, ప్రగాఢమైన ఐక్యతను సృష్టించింది. భౌతిక విశ్వం ఉపరితలాలను పెంచుకుంటూపోవడం వల్ల, దానిని నాశనం చేయడానికి బదులు ఆ విశ్వసామ్రాజ్యాన్ని మరింత విస్తరింపచేయడం జరిగింది.

అనంతత్వపు బడిలో ఈ పురాతన గోళం ఆలపించే దివ్యగానం మధురాతి మధురం. నక్షత్ర సమూహాల విశ్వసంగీతం మరెంత విజయమాధుర్య సంభరితమో! విశ్వాంతరగోళాల లయసమ్మేళనం ఎంత మనోహరమో! అనంత రసధుని ఒక సనాతన విజయసంకీర్తనంగా స్వర్గాలన్నీ ముంచెత్తి పరవశింపచేయడం లేదా!

మళ్ళీ విను — భూమిపై నివసించే మనిషి తన దివ్యమూలం నుండి విడివున్న దానికి మించిన ఉపద్రవం లేదు. అతనికి అతీతంగా దూరాక్రమణ చేసిన శత్రుసామ్రాజ్య సరిహద్దురేఖలు విస్తరించి ఉన్నాయి. అతని దిఙ్మండల కారాగార ద్వారాల చెంత అగ్నిఖడ్గాలతో చీకటిశక్తులు కాపలా కాస్తున్నాయి. జీవన ఆవిర్భావ మూలం లోకి మనిషి ఆరోహించలేడు. కనుక అదే అతనిలో పల్లవించింది. ఉన్నత శిఖరాల నుండి వెలుగుల్ని అతను అందుకోలేడు. కనుక ఆ వెలుగులేవో అతనిలోనే, అంతరాలలోని చైతన్యబిందువు నుండి ప్రభవించాయి. విశ్వాతీత ప్రేమ స్పర్శను అతను పొందలేడు కనుక ఆ ప్రేమ ఆత్మాహుతి చెంది ప్రతి జీవిని, ప్రతి ఆత్మను తన మంత్రధామంగా, తన దేవాలయంగా మార్చుకొంది.

నీచమైనదిగా తృణీకరించబడిన, సారమయమైన ఈ భౌతిక పదార్థం సఫలమైనది. భగవదుద్దీపన పొందినది — ప్రతి అణువులో ఒక దివ్య ఆలోచనా దీప్తి ప్రకాశిస్తోంది. ప్రతి జీవిలో దైవం ఉన్నది. ఈ విశ్వంలో మనిషి అంత బలహీనజీవి మరొకటి లేదు. అంతటి దివ్య మైన జీవీ మరొకటి లేదు!

ఔను, నిజం. వినమ్రతలోనే వినిర్మల ప్రాభవజ్యోతి ఊగాడుతున్నది!

28 ఏప్రిల్ 1912

మూలం శ్రీమాత

అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

(*CWM* Vol. 2, pp. 38-44)

కాంతి కిరణాలు

(పుస్తక అనుబంధం)

నీ సత్వములో ఎక్కడైనా ఏ భాగంలోనైనా ఇంకా మానవప్రేమానుభూతి పొందవలసిన ఆవశ్యకత ఏర్పడినప్పుడు దానిని జీవితానుభవంలో పొందటం శ్రేయస్కరం. ఇది యోగానికి (అనుకూలమైన) అత్యుత్తమ సంసిద్ధత.

*

ప్రేమానురాగాలకోసం తృష్ణ (thirst) మనిషికి అవసరం. కాని ఆ దాహం తీరేది అది దైవం వైపుగా మరల్చబడినపుడే. ఎంతసేపూ దానిని మనుష్యుల ద్వారా సంతృప్తిపర్చుకోదలచుకుంటే మాత్రం చివరికి మిగిలేది నిరాశ, నిస్పృహలే!

*

ప్రేమయొక్క హక్కుల గురించే అంతా ఎప్పుడూ మాట్లాడతారు. ప్రేమకి ఆత్మార్పణ ఒక్కటే హక్కు.

*

ఆత్మార్పణ లేక ప్రేమ లేదు. మానవప్రేమలో ఆత్మార్పణ చాలా అరుదు. అది ఎంతసేపూ కోర్కెల స్వార్థపరాయణత్వమే.

ఆగస్టు 15, 1955

*

అహం ఉన్నచోట ప్రేమ అసాధ్యం. ప్రేమ మాత్రమే ప్రేమించగలదు. ప్రేమ మాత్రమే అహాన్ని గెలువకలదు. స్వార్థప్రేమ గొప్ప అవరోధం. దివ్యప్రేమ గొప్ప పరిష్కారం.

*

నీ ఏకాంత అనుభవంలో ప్రేమ అవసరాన్ని గుర్తిస్తావు. నిరపేక్షంగా ప్రేమించటం నేర్చుకో. ప్రేమించడంలోని ఆనందం కోసమే ప్రేమించు. ప్రపంచంలో అత్యద్భుత ఆనందం అది. నీకికి ఎప్పుడూ ఏకాంతమే ఉండదు.

ఏప్రిలు 11, 1966

*

ప్రేమకి సోపానాలు:
ముందు తాను ప్రేమించిబడినాక తను ప్రేమిస్తాడు.

తర్వాత, తనకు తానుగా ప్రేమించడం. కాని అందుకు ప్రతిఫలంగా తను కూడా ప్రేమించబడాలి. చివరిది స్వచ్ఛ, సరళప్రేమ. ప్రేమ ప్రేమ కోసమే.

ఏప్రిల్ 15, 1966

*

ఒక రకమైన ప్రేమలో, మానసికోద్వేగం శీఘ్రగ్రహణశక్తితో వృద్ధిపొందుతూ ఏకీకరణభావాన్ని పెంచుకుంటూ దైవం దిశగా మరల్చబడుతుంది. దైవం నుంచి తాను పొందినదానిని ఏ ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండానే ఇతరులపై కుమ్మరిస్తుంది. ఇది నీకు వశం కావాలి కాని, అయితే మాత్రం నిజంగా ఇది సర్వోన్నతమైన, ఎంతో సంతృప్తిదాయకమైన ప్రేమ.

*

ఒక్కమారు దివ్యప్రేమ లభ్యమైనపుడు, బూటకములైన ఇతర ప్రేమలన్నీ తమ వైకల్యాలను పోగొట్టుకొనగలుగుతాయి. స్వచ్ఛతను సంతరించుకుంటాయి. ఇక అపుడు ప్రేమించేది అంతటా అందరిలోనూ ఉన్న దైవాన్నే.

మే 6, 1967

*

నిజమైన ప్రేమ, దివ్యప్రేమ తన సంతృప్తిని, ఆనందాన్ని తనలోనే పొందుతుంది. మరొకరు స్వీకరించి, పాలుపంచుకుని, ప్రశంసించే అవసరం తనకుండదు. ప్రేమకోసమే ప్రేమిస్తుంది — పూచిన పువ్వులా.

నీలో ఈ రకమైన ప్రేమానుభూతి, చెక్కుచెదరని ఆనందాన్ని నీకు స్వంతం చేస్తుంది.

జూన్ 21, 1971

*

ప్రేమ — లైంగికవాంఛ:
సంభోగం ప్రేమకాదు. ప్రాణిక ఆకర్షణ, పరస్పరం ఇచ్చిపుచ్చుకోవటం ప్రేమ కాదు. అనురక్తి కోసం ఎదలో మెదిలే ఆర్తి ప్రేమ కాదు. ఏకైకుని నుంచి నేరుగా పొందే శక్తివంతమైన పరివేదన ప్రేమ. ఎంతో దృఢమైనవారు, పరిశుద్ధులు మాత్రమే

దానిని స్వీకరించుకోగలిగి అభివ్యక్తీకరించుకోగలరు. సర్వోన్నతుని ప్రభావానికి ఉన్మీలనమై ఉండటమే పరిశుద్ధత, మరి ఇతరమైనదేదీ కాదు.

*

బాగా తిండి తినటంవల్ల లైంగికవాంఛలు రావు. కాక, దురాలోచనవల్ల, అదే ధ్యాసలో ఉంటే వస్తాయి. దానిని గురించి నీ వెంత తక్కువ ఆలోచిస్తే, అంత శ్రేయస్కరం. నీవేమి కాదలచుకోలేదో దానిపై ధ్యాస లేకుండా నీవేమి అవదలచుకున్నావో దాన్ని గురించే ఆలోచించు.

జూన్ 7, 1964

*

లైంగిక సంబంధాలు గతానిని — మానవుడు దైవానికి కాక, పశువునకు సన్నిహితంగా ఉన్నప్పటి నాటివి. జీవితాన్నుంచి నీవేమి ఊహిస్తావో అంతా దానిపైనే ఆధారపడి ఉంటుంది. నీవు చిత్తశుద్ధితో యోగాచేయతలుచుకున్నప్పుడు, నీవు తప్పనిసరిగా లైంగిక కార్యకలాపాలకి దూరంగా ఉండాలి.

మార్చి 23, 1968

*

దైవం కోసం ప్రేమ:

మానవప్రేమ ద్వారా దైవాన్ని ప్రేమించటం నేర్చుకోలేవు. ఎందుకంటే ఈ ప్రేమ స్వభావం పూర్తిగా విశిష్టమైనది. ముందు నిన్ను నీవు దైవానికి సమర్పణ కావించుకోవటం నేర్చుకో. ఆ తర్వాత ప్రేమించటంలో ఆనందం తెలియవస్తుంది. చిత్తశుద్ధితో కూడిన ఆత్మార్పణవల్ల కష్టాలన్నీ వైదొలగుతాయి.

డిశంబరు 28, 1955

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

(సశేషం)

సమాచారపత్రం

సావిత్రి అధ్యయన శిబిరం, సొసైటీ బీచి ఆఫీసు ప్రాంగణంలో ఫిబ్రవరి 22 నుంచి 28 (2009) వరకు, డా. అలోక్ పాండేగారిచే నిర్వహింపబడింది. ముగింపు సమావేశం మార్చి 1 న, ఆరోవిల్, సావిత్రి భపనంలో జరిగింది.

నోయిడా (ఉత్తరప్రదేష్) శ్రీఅరవిందభవనంలో జనవరి 10, 2009 న ఆచార్య రాజేంద్ర భరత్వాసి (మీరట్టు) గారు ప్రసంగించారు. ఫిబ్రవరి 14 న Sri Hans Dholakia గారు మాట్లాడారు.

బాలియా (ఉత్తరప్రదేష్) కేంద్రంవారు ఫిబ్రవరి 8 న, శ్రీఅరవిందులవారి బోధనలపై Bothia లో ఒక గోష్టి నిర్వహించారు.

గ్వాలియరు (మధ్యప్రదేష్) డా. సురేష్‌చంద్ర శర్మగారు, Jiwaji University, Agriculture University మరియు శ్రీ శారదాసంఘ్‌లలో జనవరి 12, 16, 17 తేదీలలో శ్రీమాత బోధనలు ఆధారంగా ప్రసంగించారు.

పాట్నా (బీహార్) కేంద్రంవారు రాష్ట్రస్థాయి కమీటీ సమావేశాన్ని, జనవరి 25 న నిర్వహించారు. తర్వాత సమావేశం Khandwa లో జూలై నెలలో నిర్వహించబడుతుంది అని తెలియచేసారు.

అహ్మదాబాద్ (గుజరాత్) శ్రీఅరవింద సాధనాకేంద్రంలో శ్రీ కైవల్య స్మార్ట్ గారు జనవరి 25, 26 తేదీలలో ప్రసంగించారు.

గమనిక: ఏప్రిల్ 1, 2009 నుంచి వార్షిక సభ్యత్వ రుసుము రు 150/- లకు సవరించబడింది (మేగజైనుతో). ఇంగ్లీషు, హిందీ, గుజరాతీ, మరాఠీ, బెంగాలీ, తమిళం, తెలుగు, కన్నడ భాషలలో — కావాల్సిన భాషలో పత్రిక పొందగలరు.